STOF BLEV MIN SKÆBNE

AF BIRGITTE JENSEN

I foråret 1997 arbejdede jeg i administrationen hos Åben Rådgivning i Københavns Amt. Det var mit første job på misbrugsfeltet. Jeg havde tidligere bl.a. arbejdet på et sektorforskningsinstitut på sundhedsområdet, og misbrugsområdet var ukendt land for mig. Jeg kan tydeligt huske, hvad jeg tænkte, da jeg så det første nummer af 'Stof', som Narkotikarådet udsendte i april 1997: 'Kønt er det ikke – hessian på forsiden!! Men sådan et blad er der vel nok brug for. Dét kunne jeg godt tænke mig at arbejde med!' Skæbnen ville, at Narkotikarådets sekretariat kort efter slog en stilling op, som jeg søgte og fik. Jobbet var en blanding af administrative opgaver i forbindelse med rådets møder og arbejde, rapportskrivning for de arbejdsgrupper, rådet havde nedsat til at belyse forskellige problemer på feltet – og så produktion af bladet 'Stof'.
Flere medarbejdere fra sekretariatet arbejdede med bladet, og vi brugte freelance-journalister til nogle af artiklerne. Det gav tit anledning til diskussioner, for det var meget få journalister, der interesserede sig for at gå i dybden med udfordringerne på misbrugsområdet – mange ville helst skrive i den velkendte genre med reportager om stofbrugeres ofte tragiske livshistorier.
Da Narkotikarådet blev nedlagt i 2002, kunne jeg ikke acceptere, at 'Stof' bare skulle forsvinde sammen med rådet, og jeg arbejdede derfor på alle måder for at holde bladet i live. Jeg mente, at der stadig var brug for et forum, hvor alle, der på en eller anden måde er optaget af rusmiddelbrug, kunne komme til orde og udveksle erfaringer. Det mener jeg stadig. De fleste faggrupper havde ganske vist efterhånden fået deres eget fagblad, men der var stadig brug for et tværfagligt tidsskrift.
Det endte med, at Center for Rusmiddelforskning fik en 4-årig bevilling fra Socialministeriet via satspuljemidlerne, så bladet kunne fortsætte i dette regi med undertegnede som redaktør, og vi har siden fået to nye bevillinger til fortsat bladdrift. I de første år arbejdede Michael Jourdan som redaktør på deltid, og senere blev han også redaktør på fuld tid. Mads Uffe Pedersen var ansvarshavende redaktør, indtil han blev afløst af Vibeke Asmussen Frank i 2010. For ikke at blande ældre og nye udgivelser sammen ændrede vi bladet fra 'Stof' til STOF, der udkom med nr. 1 i 2003.
Den første – og største – beslutning, vi tog på vores første redaktionsmøde, var, at alle artikler skulle skrives af folk fra feltet - ikke af journalister. Vi vidste ikke, om det var muligt i praksis, men vi ville skabe et forum for kollegial vidensudveksling, og det mente vi bedst kunne lade sig gøre, hvis praktikere og forskere skrev selv. Som redaktører ville vores opgave bl.a. være at hjælpe folk, som ikke var fortrolige med skriveprocessen, med at komme i gang – og ved at give faglig sparring, komme med spørgsmål, kommentarer og idéer undervejs i forløbene. En anden stor opgave var at få forskere til at lade det akademiske artikelkoncept hvile og i stedet formidle på en måde, der bl.a. kan give noget tilbage til de mange praktikere på området, som samarbejder med forskere om at levere data til de mange projekter og undersøgelser, der er med til at drive udviklingen på området frem.
STOF bliver stadig produceret ud fra disse principper. Det kan kun lade sig gøre, fordi der stadig er så mange vidende, engagerede og diskussionslystne mennesker, der interesserer sig for misbrugsområdet og vælger at bruge tid og kræfter på formidling, hvilket dette overvældende jubilæumsnummer vidner om. Ikke to blade er ens. Mange temaer går ganske vist igen, men der er altid noget nyt at opdage og researche på, og det er en gave for redaktionen, der på den måde kan holde både sig selv og læserne opdateret på feltet.
Tak til alle, der har bidraget til bladet gennem de sidste 10 år! ■